

[Aksel Møller.]

øge arbejdsindsatsen under et sådant, fremme opsparingen og udvide produktionen. Man skal ikke virkeliggøre denne politik uden samtidig at have vilje til at benytte den pause, som således kan opstå i inflationen, på rette måde. Det er ikke nok, at vi i denne pause lader være med at begå handlinger, som kan forværre stillingen, men vi må netop forsøge sådanne handlinger, som kan påskynde en forbedring. Det skulle jo egentlig være ganske overflødig at sige, at krav om højere produktionsomkostninger, enten det så drejer sig om timelønnen eller arbejdstidsforkortelse eller weekendløn, må udsættes til en bedre tid.

Vi ved, at de nuværende skattelove er en hemning for initiativ og arbejdslyst. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde nogle bemærkninger herom, og jeg deler ganske hans opfattelse. Det er derfor med rette, at spørgsmålet om skat af merindtægter er genstand for så megen interesse i samfundet for tiden. Mit parti vil fremsætte et forslag, som uden at betyde noget tab for statskassen skulle muliggøre det for folk at påtage sig en ekstra arbejdsanstrengelse uden at behøve at frygte den skattebyrde, som det første år derefter kommer til at pålægge dem.

I det hele taget vil det måske ikke være muligt at udnytte den måske kun kortvarige periode, som en antiinflationspolitik kan give os — jeg siger udtrykkeligt måske kun kortvarig, fordi jeg erkender, at så mange priser er bestemt af forhold, vi ikke er herre over, nemlig af priserne udefra — men hvis vi vil dette, så kan vi efter min mening ikke afvente færdiggørelsen af en skattereform, især ikke, når denne skattereform byder på forslag, som er direkte skadelige for opsparingen. Forhøjede selskabsskatter, formueskatter, kapitalvindingskatter o. s. v. vil jo naturligvis ikke opmuntre til opsparing og initiativ.

Mit parti bidrager gerne til en forhandling om en samlet skattereform, når forslag derom er blevet fremsat, men denne forhandling bør ikke afskære os fra at træffe sådanne beslutninger på skatteområdet, som kan hjælpe os over de økonomiske vanskeligheder, landet er i nu. Det er f. eks. klart,

at uden ekstraordinære opmuntringer til opsparing kommer vi ikke igennem.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen rørte her ved noget aldeles vitalt i den situation, vi er i.

En væsentlig del af opsparingen i vort samfund finder sted i virksomhederne. Jeg forstår derfor ikke, hvorfor den høje regering i foråret ændrede afskrivningsreglerne, allermindst de afskrivningsregler, som skibsfarten indtil da nød godt af, og som medvirkede til genopbygningen af Danmarks handelsflåde. Jeg er sikker på, at en genindførelse af de tidligere gældende regler vil føre til forøgede investeringer og dermed til flere arbejdspladser, og det kan vi nok have brug for, ikke bare når vi ser på vor valutasituation, men også når vi ser på den talstærke ungdom, som snart er på vej fra skolen til erhvervslivet.

Det ville også være klogt, om vi viste, at de mennesker, som har „folkepensioneret“ sig selv, ikke stadigvæk skal stå som et advarende skræmmebillede mod opsparingen. Lad os da give dem en rimelig skattemæssig begunstiggelse og dermed kalde anden opsparing med aldersformål frem. Det er dog stadigvæk billigere for samfundet, at folk pensionerer sig selv, end at de skal have aldersrente.

Mener den højtærede finansminister, at en sådan rimelig fremgangsmåde overfor selv-pensionisterne, både i skattemæssig henseende og i henseende til at supplere selv-pensionen ved en videre adgang til aldersrente, vil være en belastning for statskassen, så minder jeg ham om, at der er endnu et punkt i vor skattelovgivning, hvor jeg kunne tænke mig en ændring, der kunne føre til forøgede indtægter. Er det ikke snart på tide, at der bringes lighed tilveje mellem beskatningen af det private erhvervsliv og brugsforeningerne? Den højtærede finansminister har lovet, at det embedsmands-udvalg, som har grublet over dette forhold, skal være færdig med disse overvejelser, inden ligningsloven fremsættes. Mit parti vil tage et initiativ, når ligningsloven kommer til behandling i dette efterår.

Også ved overvejelserne om folkepensioneringen, om dens udformning og om tidspunktet for dens ikrafttræden må den nuværende økonomiske situation spille af-